

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی نور بودن خداوند با تکیه بر روایات تفسیری فریقین

محل انتشار:

مجله حدیث و اندیشه، دوره 9، شماره 18 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

معصومه یوسف پور - آموزشیار دانشگاه قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

نور اسمی از اسمای حسنیای خداوند و نام یکی از سوره های قرآن کریم و از کلماتی است که در قرآن و احادیث بر مصادیق گوناگونی اطلاق شده است. گرچه این مصادیق متعدّدند، ولی وجود ویژگی خاصی در آن مصادیق سبب نام گذاری نور به آنان می باشد. مشهورترین آیه ای که در قرآن کریم بحث نور را مطرح کرده است آیه 35 سوره نور است که واژه نور در آن پنج مرتبه به کار رفته است. در طلیعه این آیه خداوند نور آسمان ها و زمین معرفی شده است G الله نور السماوات و الارض F . مفسران، متکلمان، محدثان، فیلسوفان و عارفان دیدگاه های گوناگونی در خصوص معنای آن مطرح کرده اند؛ اما مهم ترین دیدگاه در زمینه نور بودن خداوند بر اساس روایات تفسیری فریقین، هدایت گری خداوند است.

کلمات کلیدی:

نور، مفهوم شناسی نور، روایات تفسیری، آیه النور، فریقین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871456>

